

INDIEN

FOLKMÄNGD: 1,1 miljard / HUVUDSTAD: Delhi

GRUNDLÄGGANDE ILO-KONVENTIONER SOM RATIFICERATS: 29 – 100 – 105 – 111

■ Hindren för organisering av fackföreningar fanns kvar i lagar och praxis och regeringen upprätthöll stränga restriktioner för strejkrätten. Arbetare på två klädfabriker utsattes för en systematisk antifacklig kampanj och Unilever stängde en fabrik för att göra sig av med facket. En lantarbetare dödades när polisen angrep demonstranter. Regeringen fortsätter sin politik för att skapa ökad flexibilitet i arbetslagstiftningen, vilket skulle vara negativt för anställda och deras fackföreningar.

LAGSTIFTNINGEN

Löntagare kan bilda och ansluta sig till fackliga organisationer de själva väljer, utan tillstånd i förväg. Det finns dock ingen lagstadgade skyldighet för arbetsgivarna att erkänna en fackförening eller delta i kollektivavtalsförhandlingar.

Lagstiftningen skiljer mellan statstjänstemän och andra anställda. Statstjänstemännens rättigheter är mycket begränsade, både när det gäller organisering och kollektiva förhandlingar.

Begränsad föreningsfrihet

Enligt 2001 års fackföreningslag måste en fackförening representera minst 100 anställda – en mycket hög siffra enligt internationella normer – eller tio procent av arbetskraften beroende på vilken siffra som är lägst. Lagen begränsar också andelen ”utomstående” (personer som inte är anställda på företaget) som får sitta i en facklig styrelse och kräver att organisationerna lämnar in sin bokföring för revision.

Antifacklig diskriminering

Enligt fackföreningslagen är det förbjudet att diskriminera fackföreningsmedlemmar och organisatörer; arbetsgivare kan straffas om de diskriminerar någon som ägnar sig åt facklig verksamhet.

Restriktioner för strejkrätten

Enligt 1947 års lag om konflikter i arbetslivet (Industrial Disputes Act, IDA) måste anställda i allmännyttig verksamhet varsla om strejk minst 14 dagar i förväg. I några delstater kräver lagen att vissa fackföreningar i den privata sektorn lämnar in formellt varsel innan en strejk anses vara laglig. IDA förbjuder emellertid inte uttryckligen arbetsgivare att slå tillbaka mot arbetare som deltar i en laglig strejk.

Anställda inom banksektorn måste avisera en strejk sex månader i förväg. Bankerna har i IDA förklarats som allmännyttiga.

Strejkförbud

Lagen om upprätthållande av oumbärlig verksamhet (Essential Services Maintenance Act, ESMA) ger regeringen rätt att förbjuda strejker och kräva medling eller skiljedom inom viss ”oumbärlig” verksamhet, men anger inte vad som betraktas som oumbärligt. Tolkningen varierar därför från delstat till delstat. Det finns emellertid rättsliga mekanismer för att överklaga beslut som fattas med hänvisning till ESMA om det skulle uppstå en konflikt.

Förordningen om centrala statliga tjänster (Central Civil Services [Conduct] Rule) från år 1964 anger att ingen statstjänsteman får tillgripa eller stödja strejker av något slag.

I augusti 2003 fann Högsta domstolen att statstjänstemän inte hade strejkrätt eftersom det skulle ”skapa olägenheter för medborgarna och kosta staten pengar”. Beslutet fattades efter en strejk i delstaten Tamil Nadu, vars regering avskedat 350 000 strejkande tjänstemän. I december 2003 beslutade domstolen att advokater varken får strejka eller bojkotta domstolarna.

Växande hot om ”reformer” som urholkar arbetsmarknadslagarna

Regeringen har under flera år strävat efter att skapa en flexiblare arbetsmarknad där arbetsgivare kan anställa och avskeda personal efter behag och enkelt anställa arbetare på kontrakt.

Regeringen slutförde ändringarna av arbetsmarknadslagarna år 2003 och under år 2005 utvecklade den ett policyförslag kallat ”Vi gör arbetsmarknaderna flexiblare” med förklaring av sina initiativ.

Bland förslagen fanns ändringar av lagen om kontraktsarbete från år 1970, som skulle öppna stora delar av ekonomin för kontraktsanställningar genom att utvidga lagens undantag för helårsarbeten. Bland de nya områden som regeringen föreslog skulle undantas finns IT-sektorn och stödtjänster i hamnar och varv, på flygplatser, järnvägsstationer, terminaler för mellanstatlig busstrafik, sjukhus, skolor, värdshus

och klubbar. Ministeriet rekommenderade också att exportinriktad verksamhet, även i de särskilda ekonomiska zonerna, och kringtjänster till den skulle stå med på listan, vilket skulle göra det möjligt att anlita kontraktsanställda där. Ett annat problematiskt förslag är att höja gränsen för företag som utan regeringstillstånd får friställa personal från 100 till 300 anställda.

De indiska fackliga organisationernas högröstade motstånd har varit avgörande för att tvinga regeringen att ompröva de föreslagna förändringarna. Följen blev att det under år 2006 inte blev några konkreta beslut om regeringens reformer av arbetsmarknadslagarna.

Sikkim – uteslutet ur lagen

Fackföreningslagen gäller inte i Sikkim trots att den ändrats år 2001. Delstaten Sikkim annekterades av Indien år 1975. Löntagare där har således inga fackliga rättigheter. Även om det finns några löntagarorganisationer är ingen enskild sektor organiserad som sådan. Registrering av fackliga organisationer föregås av polisutredning och kan bara ske om Sikkims Skatteministerium tillåter det. En negativ kommentar från polisen om en facklig styrelsemedlem kan medföra avslag på registreringen. Även allmänheten har möjlighet att komma med invändningar mot att en facklig organisation ska bildas, vilket likaså kan hindra registreringen. Enligt Sikkims regering har den dock inte kännedom om att allmänheten någon gång protesterat mot att en facklig organisations bildats.

Repressiv lagstiftningen i Tamil Nadu

Tamil Nadus lag om upprätthållande av oumbärlig verksamhet (Essential Services Maintenance Act, ESMA) antogs i maj 2002. Fackliga ledare beskrev den som den mest repressiva lag som införts mot indiska löntagare sedan självständigheten. Lagen föreskriver att deltagare i strejker inom oumbärlig verksamhet ska dömas till fängelse i upp till tre år och böter på 5 000 rupier. Många offentliga tjänster betecknas som "oumbärliga", exempelvis vatten- och elkraftsförsörjning, passagerar- och godstransporter, brandbekämpning och offentlig hälsovård. Aktiva som utlyser strejk eller uppmanar löntagarna att strejka och de som ger ekonomiskt stöd för en strejk riskerar samma straff. Uttrycket "strejk" i lagen omfattar inte bara vägran från anställda i oumbärlig verksamhet "att fortsätta arbeta eller acceptera tilldelade arbetsuppgifter" utan också "vägran att arbeta övertid" och "annat agerande som kan leda, eller leder till att arbetet inom sådan verksamhet upphör eller allvarligt försenas". Regeringen har struntat i ILO:s rekommendationer för ändring av lagen.

Generalstrejker förbjudna i Kerala

Delstaten Kerala beslutade år 2002 att alla generalstrejker var olagliga om de medförde totalstopp för all verksamhet. Dessutom kan de som organiserar en generalstrejk som leder till verksamhetsstopp också hållas ekonomiskt ansvariga för skador som arbetsgivaren lider. Beslutet överklagades men godkändes av Högsta domstolen.

Frizoner

Enligt lag gäller rätten att organisera fackföreningar och förhandla kollektivt i frizonerna. I fackföreningslagen från år 2001 utsåg regeringen frizoner och särskilda ekonomiska zoner till "allmännyttig verksamhet" vilket betyder att en strejk måste varslas 45 dagar i förväg. Fackföreningen Mahanagar Asangathit Mazdoor rapporterade att regeringen för delstaten Delhi undantagit frizonerna från största delen av arbetsmarknadslagarna och att det är förbjudet att bilda fackföreningar.

RÄTTIGHETERNA I PRAKTIKEN

Bara en liten minoritet av löntagarna skyddade

I praktiken är det bara en liten andel av löntagarna i organiserade företag som omfattas av lagstadgade rättigheter. Mer än 90 procent av löntagarna arbetar i jordbruket eller den informella sektorn, där det nästan inte finns några fackföreningar och det är svårt att upprätthålla lagarna. Det växande bruket av kontraktsanställd arbetskraft skapar också problem för facklig organisering och försvagar facket. Även regeringarna anlitar kontraktsanställd arbetskraft: i augusti 2004 gav regeringen i Tamil Nadu sitt hälsovårdsministerium i uppdrag att rekrytera annan personal än läkare på kontrakt via privata bemanningsföretag.

Tamil Nadus delstatsregering fortsatte också vägra erkänna och förhandla med statstjänstmäns och lärares fackliga organisationer och höll Tamil Nadus sekretariatsbyggnad låst. Fram till en strejk år 2002 fungerade byggnaden som huvudkontor för statstjänstemannaförbundet Tamil Nadu Government Employees Union.

Fientliga arbetsgivare – dåligt upprätthållande av lagarna

Arbetsgivarnas fientliga inställning till fackliga organisationer motverkar utan tvivel rekryteringsarbete. Arbetsgivarna tenderar att strunta i att det enligt lag är förbjudet att avskeda anställda som ägnar sig åt fackligt arbete och kringgår lagen genom att förflytta anställda till andra platser för att avbryta den fackliga verksamheten och avskräcka anställda från att organisera sig. Att söka rättvisa i domstolarna tar lång tid och kan bli mycket dyrt. De fackliga organisationerna meddelar att vissa arbetsgivare använder sig av trakasserier, hotelser, degradering, misshandel och, i extrema fall, dödshot eller till och med mordförsök på fackligt aktiva. En populärare form av trakasserier är emellertid att anmäla någon på falska anklagelser.

Ett problem med sådana anklagelser, förutom osakliga avsked, är att domstolarna tar plågsamt lång tid på sig för att behandla dem. Det tog

13 år innan en stämning av en polisman mot tolv ledare från tearbetarförbundet (Hind Khet Mazoor Panchayat, HKMP) togs upp domstolen. Under tiden hade tre av de anklagade avlidit. Det finns inga konkreta bevis till stöd för anklagelserna men den rättsliga kampen har hela tiden effektivt stört organisationens fackliga arbete.

Globalisering och liberalisering har skapat ett klimat där ytterligare påtryckningar förekommer för att urvattna arbetslivsnormerna, i synnerhet i fråga om arbetsinspektion och upprätthållande av arbetslagstiftning. Under året skapade regeringen i delstaten Haryana en "Star Labour Policy 2006" för att ändra sina former för att upprätthålla arbetsmarknadslag. Staten förbjuder nu fler än en arbetsinspektion per fabrik och år.

Förtryck inom bygnads- och varvsindustri

Entreprenörer och underentreprenörer inom bygnadsindustrin vägrar låta de anställda organisera sig fackligt och hotar dem med avsked om de försöker. Eftersom allt arbete är projektbaserat är möjligheterna till kollektivavtalsförhandlingar utomordentligt små.

Inom den del av varvsindustrin som arbetar med att skrota fartyg är sysselsättningen så osäker att de anställda inte ens försöker hålla på sin rätt att bilda fackföreningar. Den som ens försöker begära högre lön sparkas omedelbart. Hotelser tillhör vardagen och den "muqadam" som svarar för inhyrning och tillsyn över de anställda tar oftare parti för skeppsmäklaren än för de anställda.

Kollektiva förhandlingar

Eftersom rätten till kollektiva förhandlingar inte är lagstadgad är arbetsgivarna ofta ovilliga att förhandla. De vägrar framför allt att förhandla med de fackföreningar som löntagarna väljer.

Strejker

Procedurerna för att genomföra en laglig strejk är så krångliga att de fackliga organisationerna sällan fullföljer dem. De flesta strejkerna i den privata sektorn är därför olagliga, tekniskt sett, även om vedergällning hittills varit ovanlig.

Fackliga organisationer i allmännyttig verksamhet brukar strejka trots förbudet. Sådana strejker förklaras olagliga och om organisationen inte är tillräckligt stark kan de medföra repressalier.

Frizoner

Regeringen försöker hålla den fackliga verksamheten i landets sju frizoner på så låg nivå som möjligt. Även om det enligt lag finns rätt att gå med i facket och förhandla kollektivt, är tillrådet till frizonerna begränsat till dem som arbetar där och de skjutsas dit i bussar av arbetsgivarna. Eftersom fackligt aktiva inte kan komma in, är det mycket svårt att organisera fackföreningar och facklig verksamhet är sällsynt.

Det förekommer försök att undanta zonerna från tillämpning av arbetsmarknadslagarna. Vissa stater, som Andhra Pradesh, har till och med avrått arbetsmarknadsmyndigheter från att göra inspektioner i zonerna.

I maj 2006 införde regeringen i delstaten Maharashtra en ny politik i frizonerna som ger företag och/eller exportinriktade enheter rätt att för all framtid köpa in vissa tjänster på kontrakt. Föreskrifterna ersätter nuvarande lag som förbjuder företag i frizonerna att anställa personal på "tillfälliga kontrakt" längre än 240 dagar. Därefter har personalen rätt att kräva fast arbete.

Majoriteten av de anställda i frizonerna är kvinnor som arbetar inom exempelvis konfektions-, elektronik- och mjukvaruföretag. I frizonen Santacruz Electronics Export Processing Zone (SEEPZ) nära Bombay är 90 procent av de anställda kvinnor som i regel är alltför unga och rädda för att organisera sig. Arbetsvillkoren är urusla och övertid obligatorisk.

Löntagarna fruktar trakasserier från ledningen och de som protesterar sparkas omedelbart. Det är vanligt att löntagare anställs av fiktiva arbetsgivare på tidsbegränsade kontrakt, snarare än av företagen direkt. I frizonen Noida har anställda sparkats när de krävt att arbetsmarknadslagarna skulle tillämpas.

Föreningsrätt för IT-personal debatterad

Nya sysselsättningsområden som teletjänstcentraler, visuella medier och telekommunikationer omfattas inte av några speciella anställningsföreskrifter och arbetsgivarna hindrar bildandet av fackföreningar. Höga nivåer på tillfällig sysselsättning byggdes in i strukturerna för teletjänstcentraler/utläggning av affärsverksamhet, vilket påverkade många av de cirka 400 000 anställda inom dessa sektorer i Indien och gjorde det svårt för dem att organisera sig.

Under år 2006 förde nationella regeringar, fackliga organisationer och arbetsgivare högljudda, offentliga och enskilda debatter om IT-anställdas rätt att bilda fackföreningar. Den offentliga debatten orsakades av ett beslut i CITU den 14 november att organisera West Bengal IT Staff Association (WBITSA) som ett första steg på väg till fackföreningar för stöd till IT-arbetare. Arbetsgivarföreningar i IT-sektorn attackerade omedelbart detta steg som "bakåtsträvande". De hävdade att det skulle skada teletjänstcentralernas i västra Bengalens konkurrenskraft

på den internationella marknaden. Buddhadeb Bhattacharjee, premiärministern i Västbengalen, rapporterades motsätta sig tillkomsten av fackföreningar i IT-sektorn, men när han senare träffade en grupp fackföreningsledare i slutet av december förnekade han det. En massiv strejk över alla ekonomiska områden som CITU utlyst till den 14 december gjorde inget undantag för IT-anställda. Som en motreaktion förklarade Västbengalens regering att man inte skulle tolerera några strejkvakter utanför Salt Lake Electronics-komplexet, navet för alla IT-kontor i delstaten. Vid årets slut hade frågan om ifall regeringen skulle klassa IT-arbete som "oumbärlig verksamhet" underkastad restriktioner av strejkrätten, fortfarande inte avgjorts.

■ KRÄNKNINGAR UNDER ÅR 2006

Bakgrund

Fackföreningen på Fibre & Fabrics International (FFI) och Knit Pvt. Ltd. (JKPL) blockeras

Undersökningar som organisationer för löntagares rättigheter från Bangalore gjorde åren 2005 och 2006 upptäckte ett mönster med systematiska och grava kränkningar av löntagarnas rättigheter på FFI och JKPL. De anställda fick inte bilda fackföreningar och trakasserades för att avstå från kollektiva åtgärder till försvar av sina rättigheter. I uppenbar strid med arbetsmarknadslagen anställdes FFI-arbetare utan skriftliga kontrakt. Dessutom avslöjade intervjuer med trovärdiga arbetare att arbetsledare hotade arbetarna och behandlade dem illa, med hot om straff och uppsägning om de klagade över lönerna (t.ex. obetald övertid), arbetarskyddsproblem eller andra dåliga arbetsvillkor. Arbetsledarna använde också fysiskt våld mot anställda och i vissa fall även sexuella trakasserier.

Som svar på dessa övergrepp tog kampanjmakare under ledning av Clean Clothes Campaign och dess nederländska medlemsorganisation upp problemen med europeiska och nordamerikanska märkesföretag (G-Star, Ann Taylor, Tommy Hilfiger, GAP, Mexx, Guess, Armani och RaRe). FFI tillsatte en kommitté för behandling av klagomål, under företagets ledning, men vägrade erkänna de anställdas rätt att gå med i facket eller andra grupper för att få hjälp.

FFI lämnade sedan in en ansökan till civildomstolen i Bangalore om föreläggande om "munkavle" för Clean Clothes Campaign och dess partners för att hindra dem från att sprida information utomlands om företagets arbetsmetoder och de anställdas situation på fabriken. Den 28 juli utfärdade domstolen en "stopporder" som skulle gälla tills FFI:s anklagelser behandlats i domstol. FFI startade sedan en process med rättsliga förseningar och sköt fram rättegångsdagen från slutet av augusti till december. Vid årets slut låg målet hos civildomstolen i Bangalore.

En arbetare dödad när protesterande lantarbetare angrips i Västbengalen

Den 25 september genomförde över 7 000 lantarbetare en fredlig sittstrejk utanför lokalregeringens kontor när de blev brutalt överfallna och slagna av polisen. De protesterade mot att deras land beslagtogs av Västbengalens regering, för industriutveckling. En ung demonstrant, Rajkhumar Bul, misshandlades till döds och 70 personer skadades av polisen. När detta skrivs har ingen polisman hållits ansvarig för dödsfallet. Hela ledningen för byns Krishji Jama Raksha (kommitté för skydd av jordbruksmark) greps och kördes iväg till fängelse, där de fick sitta i två dagar innan de släpptes mot borgen av Kokata State High Court. Med stöd av lantarbetarförbundet Paschim Banga Khet Majoor Samity (PBKMS), anslutet till IUF, gjorde en advokatororganisation en anmälan mot polisens agerande den 25 september och Högsta domstolen gav provningstillstånd.

Regeringen i Västbengalen inledde den 30 november ett stort tillslag mot byar i Singur och deras allierade. Alla möten i området förbjöds och militärpolisenheter skickades in för att inhägna den jordbruksmark som skulle överlämnas till Tata Group. Lantarbetarnas protester bemöttes av polisen med våld, gummikulor och tårgas, misshandel och gripanden. En delegation för solidaritet och stöd som PBKMS skickade dit hindrades av polisen från att ta sig in i Singur och den 4 december greps PBKMS ordförande Anuradha Talwar tillsammans med två andra fackföreningsaktiva. PBKMS-funktionärerna hölls fängslade i 48 timmar innan de släpptes.

Gujaratregeringen fortsätter trakassera Self-Employed Workers' Association (SEWA)

SEWA, ett dynamiskt förbund med 700 000 arbetare i den informella sektorn i Ahmedabad med omgivningar fortsatte att drabbas av svårigheter på grund av systematiska trakasserier från den konservativa BJP-ledda regeringen i delstaten Gujarat. Problemen började när regeringen stoppade medel från FN:s internationella fond för jordbruksutveckling (IFAD) till SEWA till stöd för 14 000 familjer som drabbats av den förödande jordbävningen år 2001. Regeringens påståenden att det förekom "finansiella oegentligheter" motsades av det faktum att dess egna revisorer granskat SEWA:s bokföring och godkände den. Mot den bakgrunden förklarade SEWA i oktober 2005 offentligt att regeringens kampanj syftat till "att förstöra vår trovärdighet, vår solidaritet och vårt rykte". SEWA meddelade att man tvingades avbryta allt samarbete med myndigheterna. Regeringen drog också in stöd och bidrag för ett nätverk av SEWA-kooperativ och daghem. Regeringen gick till och med så långt som till att dra in projekt för livsmedelshjälp till barn. Under tiden publicerade SEWA offentligt hela sin bokföring och hyrde en fristående revisor som skulle gå igenom den igen. Revisorns rapport om SEWA godkändes officiellt av Indiens centralregering vilket är ytterligare ett bevis på det grundlösa i Gujaratregeringens anklagelser. Trots dessa åtgärder har Gujaratregeringen vågrat acceptera revisorns rapport och fortsatte sina trakasserier mot SEWA. Med det visade den att attackerna mot SEWA är i grunden politiska.

Unilever fortsätter med antifackliga åtgärder; stänger fabrik för att bli av med facket

Hindustan Unilever Limited (HUL), dotterbolag till det brittisk-holländska multinationella företaget Unilever, försökte göra sig av med IUL-anslutna Hindustan Lever Employees Union (HLEU) som tillhör All-India Council of Unilever Unions som också tillhör IUL. Företaget sålde sin fabrik i Bon Ltd. Mumbai, till ett ställföreträdande företag som HUL bildat. Vid försäljningen var de båda ledarna för Bon Ltd. heltidsanställda hos HUL och bedrev verksamheten under M.K. Sharmas överinseende. Sharma är chef för HUL och det var med honom som Bon Ltd. undertecknade köpeavtalet. Ännu mer avslöjande är att Bon Ltd. bara hade ett kapital på 10 800 dollar och tvingades låna över två miljoner dollar från HUL för att slutföra affären. HLEU ifrågasatte försäljningen i domstolarna. Bon Ltd. saknade inte överraskande resurser för att driva fabriken och den 26 juli 2006 meddelades att den skulle stängas. Alla 911 HLEU-medlemmarna friställdes. HUL gav uttryckligt stöd för stängningen i domstolshandlingar som Bon Ltd. lämnade in när man begärde tillstånd för stängningen.

Enligt IUL är detta olagliga beteende inget nytt för ledningen för HUL:s fabrik i Mumbai. Försäljningen av fabriken till ett fullmaktsföretag och den efterföljande nedläggningen var bara de sista stegen i en lång antifacklig kampanj. Ledningen har ända sedan 1986 vägrat förhandla i god tro och teckna avtal med facket och det tvingade facket att upprepade gånger begära domstolarnas ingripande för att driva igenom löneökningar i nivå med inflationen. I december 2005 avslutade Indiens Högsta domstol företagets tioåriga kamp i domstolarna genom att besluta att företaget använt metoder mot de anställda som enligt lagen om arbetslivskonflikter är orättfärdiga. I mars 2006 åtalades fabrikens viceordförande och tre höga direktörer för domstolströts för att de vägrat åtlyda domstolens beslut om att rätta till övergreppen. Alla fyra greps och släpptes sedan mot borgen. I oktober lämnade IUL in en anmälan till OECD och hävdade att Unilever och dess dotterbolag HUL konsekvent kränkt OECD:s riktlinjer för multinationella företag och i slutet av året prövades ärendet av OECD:s kontaktpunkter i Storbritannien och Nederländerna.

Toyota sparkar fackföreningsledare och lockoutar strejkande

Den 6 januari sparkade ledningen för bilfabriken Toyota Kirloskar Motor Private Ltd (som till 89 procent ägs av Toyota) tre fackliga ledare för fackföreningen på fabriken (Toyota Kirloskar Motor Employees' Union) som tillhör Centre for Indian Trade Unions. Anledningen uppgavs vara disciplinbrott. Fackföreningsmedlemmar på fabriken i Bidadi (i utkanten av Bangalore) hävdade att de fackliga ledarna på fabriken blivit uppsagda på grund av sin aktiva verksamhet och 1 550 arbetare gick omedelbart ut i vild strejk och krävde att de avskedade skulle få tillbaka sina jobb. Ledningen svarade med att lockouta de strejkande från den 8 januari och suspenderade 27 fackföreningsmedlemmar. Regeringstjänstemän gjorde tre försök att nå en lösning genom medling men misslyckades eftersom företagsledningen varje gång vägrade förhandla med fackföreningen och insisterade på att alla strejkande skulle skriva på en förbindelse om att "upprätthålla disciplin och full produktion" innan de skulle få komma tillbaka till arbetet. Till slut, och på företagets begäran, utfärdade delstatens arbetsmarknadsmyndighet den 21 januari förbud för arbetarna att fortsätta strejken. Samma dag greps 1 300 arbetare av polis för otillåtet möte när de tågade mot Karnatakes arbetsmarknadsministerium för att överlämna en petition. De flesta av de gripna släpptes samma dag.

När fackföreningsmedlemmarna förlorat sin strejkrätt tvingades de gå tillbaka till arbetet den 24 januari och skriva under en modifierad förbindelse innan de kom in i fabriken. Fackföreningen gick till arbetsdomstolen och överklagade avskedandena av de tre ledarna och de 27 arbetarna.

Massgripanden av CITU-demonstranter i Madras

Fabriksnedläggningar i frizonen i Madras utlöste en rad massprotester av fackföreningar som tillhör Centre for Indian Trade Unions (CITU) med krav på att arbetsgivarna skulle betala inestående löner för permitterade arbetare. Den 21 mars angrep polisen ett möte nära infarten till frizonen och grep över 300 fackföreningsmedlemmar för otillåtet möte.